

בעניני השחר העברי
לפנות אל מר
Naftali Siegel, Lwów,
Podlewskiego 4.

השחר

עתון לילדים

הוספה להשחר
הפולני.

נומר 7.

חירי ספרין.

מעשה בקוף מלך.

(סוף)

זה ידוע לכל ילד:
חכמת קוף קטנה מאד,
חצוף גרול — ובחלד
אין כמוהו עקשן עוד

והנה כבר ביום השני
אל מארתו ארנב בא:
"הוי קוף-מלך הצלני
אנא קוף-חושיעה נא!..."

"הצלני מן הזאב!
כבר משניו אבי מת."
וחקוף, הוי רך הלב
ענה אמר: "אין לי עת!..."

אבל פתאום אל המערה
באות חיות רוב ורוב
מבקשות, קוראות, בוכות מרה:
"הצלני מן הרוב!..."

"הצלני מידי איש...
 "רודף, רודף עד אין קץ..."
 והקוף? — הוא קפץ חיש
 גם ויקפוץ על העץ. —

שואלים אתם מה הסוף? —
 ארי נשאר מלך והקוף... קוף.

סמיסלא.

מספורי אנדרסן.

מאת

T u l o.

III.

בערב אחד הפטתי בעד אחד החלונות אשר הוילון
 לא האפיל עליי. ראיתי חבר ילדים, אחים ואחיות, וכניהם
 ילדה קטנה, בת ארבע שנים; ומתפללת הקמנה, וכבר
 שגורה על פיה התפלה: "אבינו שבשמים". ואמה יושבת
 בערב בערב ליד משתה ושומרת את פיה בהתפללה.
 אחרי כן היא נושקתה ויושבת עד אשר תרדם. העינים
 הקטנות תמהרנה להסגר.

בערב הזה הרבו שני הנערים הגדולים להשתובב.
 האחד קפץ ברגליו האחת והוא לבוש כתונת לילה ארוכה,
 והשני עמד על הכסא התעמף בנדים רבים ויאמר כי מראה
 תמונה חיה לו, והכל צריכים לדעת, מה התמונה הזאת.
 השלישי והרביעי ערכו בסדר את צעצועיהם וניחוחם
 בארנו כאשר יעשו ילדים טובים.

האם ישבה כדרכה ליד מטת בָּתָה הקטנה, ותגער בבניה כי יחדלו מרעש. הן הילדה מתפללת. ואנכי הבטתי לתוך החדר, והילדה הקטנה בת ארבע השנים שכבה במטה לבושה כתנת בר וקרֶאָה בקול: "אבינו שבשמים..."

אך מה זאת? — שאלה האם, בהפסיקה את בָּתָה באמצע התפילה, הנה אחרי הדברים "ותן לנו לחם לאכול" את מוסיפה פֶּלֶחַשׁ עוד מלים. מה זאת? הגידו! הילדה החרישה ותבט במבוכה אל אמה. סלחי, אמי! — קראה הקטנה — הנה אמרתי: "ותן לנו לחם לאכול... עם הרבה חמאה עליו!"

הכליה ושריו.

(אנדה ערבית).

בעיר בגדד היה איש מלמד ושמו אלֵאִים. פעם אחת כתב האיש הזה ספר, ובו אמר כי מעשי הכליה, אדוני הארץ, אינם טובים בעיניו. ויבאו יועצי הכליה ויאמרו: — "אדונינו המלך! צו נא את עבדיך לשרף את הספר ואת האיש אשר כתבו!" וישמע המלך את דברי שריו ויועציו, ולא עָנָם דבר. ביום השלישי קרא המלך לאלֵאִים כותב הספר ולשריו ויועציו, אשר הלשינו עליו. וכאשר התיצב החכם אלֵאִים והשרים הגדולים לפני המלך, אמר לכלם: — "ראו נא את האבנים היקרות הנוצצות והיפות אשר בידי! הנה אנכי נותן אותן במתנה לאיש מכאן, אשר יעניני על שאלותי דברי אמת, כי רק אמת הפצתי. (סוף יבוא)."

פתגמים.

הדרך הישרה - היא הקצרה.

כל הפושט יד - תן לו מיד.

אין סולת - בלי פסולת.

אין ידיעה - בלי יגיעה.

אל תעורף שחקים ואל תפול בעמקים.

* * *

ארגז מכתבים.

פרוניסלב (?) פרלפין, יוסף קמרסוך, אברהם דורנברג, שמעון גרינברג ושלמה רודמן: לחרותיכם נתן מקום בזמן.

שמואל כפרי: את ספורך נקרא ובעוד ימים אחדים תקבל תשובה בכתב. אוסולר קופלר: כתב אתה: "איני מתביש בשמי, כי שמי אוסולר כך קוראים לי... מה נעשה אם בכל זאת אין אנו יודעים שם עברי אוסולר? שאל אביך ויגיד!"

חידה.

הבה, ילדים, פתרו חידתי:

בחמש מדות תמדו מדתי;

בין האילות נמצא משלי.

ראשיבנר ורגלי בכשלי;

אם לחפשני תרצו בתירה,

נפת לי רב במנורה.

ואם לכם היגיעה קשה,

בראש העתון לעין בבקשה!

חנה הלמניקוב.

בין שמות הפותרים נפיל גורל, והיוצא, יקבל ספר יפה למתנה.